

Sygn. akt VII Kzw 338/16 Dnia 29 września 2016 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Jarosz

Protokolant: Kamila Pawłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie Pd. del. do prok. Okręg. w Cz-wie Cezarego Gorgonia
po rozpoznaniu w sprawie P. M.

syna M. i B., urodz. (...) w Z.

skazanego za czyn z art. 291 §1 k.k. i inne

na skutek zażalenia wniesionego przez Prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 19.04.2016 r.
sygn. akt VI K 235/10, Ko 2958/15

w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 §1 k.p.k. w zw. z art. 1 §2 k.k.w.

zw. z art. 1 §2 k.k.w.

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie i nie uwzględnić wniosku obrońcy skazanego o warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Zawierciu wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2012r. sygn. akt VI K 235/10

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2012r. Sąd Rejonowy w Zawierciu skazał P. M. za przestępstwa z art. 291 §1 k.k. i z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Następnie skazany korzystał z odroczenia wykonania kary przez okres łączny 1 roku.

Obrońca skazanego złożył wnioski o warunkowe zawieszenie wykonania kary.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Zawierciu, na podstawie art. 152 k.k.w., warunkowo zawiesił wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 26.04.2012r. sygn. akt VI K 235/10 na okres 5 lat tytułem próby, oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Powyższe postanowienie zaskarżył Prokurator.

Zaskarżonemu zażaleniu zarzucił:

-obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego postanowienia polegającą na bezzasadnym zastosowaniu wobec P. M. skazanego prawomocnie na karę 2 lat pozbawienia wolności dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania wobec niego kary, podczas, gdy w świetle aktualnie obowiązujących regulacji na zasadzie art.

152 § 1 k.k.w. możliwe jest w tym trybie warunkowe zawieszenie wykonania kary jedynie nie przekraczającej jednego roku pozbawienia wolności,

a nadto w przypadku nie podzielnie tego zarzutu, zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnym przyjęciu, że wobec P. M. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności faktycznych znanych Sadowi, a w szczególności fakt dwukrotnego skazania P. M. (w tym jednego prawomocnego) w innych sprawach, w okresie już po wydaniu wyroku Sadu Rejonowego w Zawierciu z dnia 26.04.2012r. sygn. akt VI K235/10 wskazuje, że prognoza kryminologiczna w odniesieniu do skazanego nie jest pozytywna, a tym samym nie ma podstaw do stosowania wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Mając powyższe na uwadze wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i odmowę uwzględnienia wniosku obrońcy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że nietrafny był zarzut naruszenia prawa procesowego.

Istotnie przepis art. 152 § 1 k.k.w. w brzmieniu obowiązującym od 1.07.2015r. przewiduje możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w rozmiarze nieprzekraczającym 1 roku. Niemniej jednak skarżącemu umknęła treść art. 4 § 1 k.k., w myśl którego jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd odwoławczy podziela przy tym stanowisko Sędziego SN prof. Włodzimierza Wróbla wyrażone w pozycji " Aktualne problemy intertemporalne okresu przejściowego po wejściu w życie ustawy z 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw" (e-Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych Data publikacji: 4 VII 2015 < www.czpk.pl > Pozycja w wydaniu internetowym: 4/2015) - że art. 152 § 1 k.k.w. ma charakter również materialnoprawny. Jako norma materialnoprawna objęta jest ona gwarancjami wynikającymi z treści art. 4 § 1 k.k. i nie podlega przyjętemu w Kodeksie karnym wykonawczym reżimowi bezpośredniego stosowania ustawy nowej. Podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku 30 grudnia 2015 r., II AKa 397/15. oraz Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 11.03.2016r., II AKzw 202/16.

Przypomnieć należy, że w brzmieniu przed 1 lipca 2015 r., art. 152 § 1 k.k.w. dawał możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary nie przekraczającej 2 lat pozbawienia wolności, jeżeli odroczenie jej wykonania trwało przez okres co najmniej jednego roku, w obecnym brzmieniu art. 152 § 1 k.k.w. instytucja ta dotyczy kary pozbawienia wolności, która nie przekracza jednego roku. Oczywiście jest zatem, że ustawa obowiązująca poprzednio była dla skazanego co do zasady względniejsza i ją należy stosować. Nie ma przy tym znaczenia, że brak jest przepisów intertemporalnych odnośnie stosowania art. 152§ 1 k.k.w., skoro problematykę stosowania przepisu rozstrzyga treść art. 4 §1 k.k.

Tym samym trafnie Sąd Rejonowy ustalił, że skazany spełniał warunki formalne do warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Trafnie natomiast skarżący podniósł, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił, że wobec P. M. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna.

W niniejszej sprawie P. M. został skazany za 2 przestępstwa przeciwko mieniu na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Przestępstwa te niewątpliwie cechował wysoki stopień społecznej szkodliwości, skoro przedmiotem przestępstwa z art. 291§ 1 k.k. był samochód wartości 24 000 zł, zaś przedmiotem przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 279§ 1 k.k. samochód wartości 92 000zł. Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec oskarżonego. Jedynie zatem wyjątkowe okoliczności mogłyby uzasadnić skorzystanie ze

skazanego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Takich wyjątkowych okoliczności w niniejszej sprawie nie ma. Co więcej zostało ujawnione, że przed wydaniem wyroku w niniejszej sprawie, a po popełnieniu przestępstw objętych niniejszym wyrokiem skazany dopuścił się w latach 2008r.-2009r. 9 przestępstw kradzieży z włamaniem do domów mieszkalnych, które to przestępstwa należy ocenić jako przestępstwa o znacznym stopniu społecznej szkodliwości. Za przestępstwa te Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej Huty wymierzył skazanemu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jest to nowa okoliczność, nieznana Sądowi Rejonowemu wydającemu w niniejszej sprawie karę bezwzględnego pozbawienia wolności, a która to okoliczność tylko potwierdza, że słusznie Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 26 kwietnia 2012r. nie znalazł po stronie skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie w pełni przy tym podziela pogląd zaprezentowany w poprzednim postanowieniu Sądu Okręgowego w Częstochowie, że przedmiotem oceny sądu orzekającego na podstawie art. 152 k.k.w. może być jedynie to, co zdarzyło się po wydaniu wyroku, szczególnie w okresie odroczenia wykonania kary. Niemniej jednak Sąd Okręgowy zauważa, że nie ujawniły się takie okoliczności, które by uzasadniały warunkowe zawieszenie wykonania kary wobec skazanego za poważne przestępstwa jakich się dopuścił i za jakie został skazany w niniejszym postępowaniu. Skazany prowadzi przeciętny sposób życia, utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, na jego utrzymaniu jest konkubina i 2 dzieci. Sam udział w wolontariacie, a także pozytywna opinia sąsiadów nie może wskazywać na pozytywną prognozę kryminologiczną. Jak trafnie podnosi Prokurator liczba przestępstw jakich się dopuścił skazany wskazuje, że nie miały one charakteru incydentalnego w jego życiu i winien on ponieść konsekwencje swoich niezgodnych z prawem zachowań.